

saa, at Gagen ganske udgaaer for de to Mini-
 nistre for Hertugdømmerne, fremdeles at Ga-
 gerne fuldt opføres for Justitsministeren, In-
 denrigsministeren og Cultusministeren; frem-
 deles at Gage og Taffelpengene kun opføres
 med $\frac{2}{3}$ for Udenrigsministeren, de 2 Krigs-
 ministre og Finantsministeren. Naar man
 foretrækker at tage det paa denne Maade, saa
 bliver det dog correct, saa kan det siges at
 være en Bevilling i Forhold til Titlen, som
 Paragrapheen bærer; vil man derimod fastholde
 de Summer, hvorpaa Udvalget nu er gaaet
 ind, om end med nogle Modificationer, uagtet
 Resultatet bliver det samme, saa er det ucor-
 rect at falde disse Udgifter „til Statsraadet“,
 thi da ere de i Virkeligheden Kongeriget Dan-
 marks Andeel til Hans Majestæts Geheime-
 statsraad. Hvad den Redaction angaaer, som
 af Udvalget er opført til § 14, saa indseer jeg
 ikke Nyttens af den, men jeg finder hel-
 ler ikke nogen Betænkning derved, og jeg
 skal derfor aldeles ikke udtale mig derom.
 Hvad Statsraadet angaaer, da kan jeg ikke
 være enig med det ærede Udvalg i, at det ikke
 skulde være ganske correct, hvad der er anført
 i Anmærkningerne til Finantsforslaget, at den
 Gage af 4500 Rbd. fra November Maaned
 1848 kun har været opført som en midlertid-
 ig fremtrædende Gage; det er virkelig cor-
 rect, men Tingen er den, at Udvalget beråber
 sig paa Et, og Regjeringen paa et Andet, og
 der er da Spørgsmaal om, hvem der har Ret.
 Fra Regjeringens Side er der paaberaabt, hvad
 der har fundet Sted siden November 1848, thi paa
 denne Tid er det af den absolute Konge ud-
 talt ved allerhøieste Resolution, at denne Gage
 kun var midlertidig. Det er ganske rig-
 tigt, at denne Midlertidighed dernæst ved den
 første Finantslovs Behandling yderligere er
 anerkjendt af Udvalget, men saaledes, at man
 ikke vilde indlade sig paa at statuere, at der
 skulde være nogen højere Gage; det er imid-
 lertid fuldkommen correct, naar der siges, at
 den fra Regjeringens Side stedse er opført
 som en midlertidig Gage. Hvad forøvrigt

de Gageforhold angaaer, der kunne staae i
 Berøring med min egen Personlighed, da skal
 jeg afholde mig fra enhver Ytring, uden at
 jeg derfor skal give det ærede Udvalg Ret,
 men jeg troer hellere at maatte overlade til
 det høitærede Tings Afgjørelse i den Hen-
 seende at dømme Udvalgets Forslag og Regj-
 ringens Forslag imellem. Derimod er der et
 Punkt i Udvalgets Betænkning, som jeg an-
 seer det for ligesom vigtigt at henlede det
 ærede Tings Opmærksomhed paa, og det er,
 naar Udvalget, paa den Maade, som skeet er,
 har foreslaaet Udenrigsministerens Taffelpenge
 nedsatte, ikke for den nuværende Udenrigs-
 nister, men ved indtrædende Vacance. Naar
 de ærede Herrer ville tage i Betragtning,
 hvorledes Udenrigsministerens Stilling vil
 blive efter Udvalgets Forslag, saa troer jeg,
 at dog ideelindste Mange af de Herrer, der
 maatte have haft Leilighed til at blive noget
 nærmere bekendte med de Forhold, der her
 komme i Betragtning, ville erkjende, at det er
 en Rønningensmaade, en Udfyrelsesmaade for
 Udenrigsministeren, som ikke svarer til, hvad
 man kjender i noget andet Land, og som neppe
 kan findes fyldstgjørende her, naar man ikke
 vil gjøre det til en absolut Betingelse for at
 være Udenrigsminister, at han skal være en
 meget formuende Mand. Efter Udvalgets
 Forslag vilde man nemlig, naar samtlige de
 Eventualiteter, hvortil det er knyttet, ere ind-
 traadte, i Tiden, mulig om ganske kort Tids
 Forløb, kunne have en Udenrigsminister med
 4500 Rbd. i Gage, 3000 Rbd. i Taffelpenge
 og fri Bolig. Jeg troer sikkert at kunne sige,
 at Ingen, som ikke selv har Formue, vil kunne
 paatage sig, paa de Betingelser, at være Uden-
 rigsminister, og altsaa indtage den Stilling
 ligeoversfor Udlandets Repræsentanter, som det
 er ønskeligt for den danske Udenrigsminister.
 Tør jeg spørge den ærede Formand, om Uden-
 rigsministeriet foreligger?

Formanden: Nei, der er kun sat under
 Forhandling §§ 14—17 inclusive.